

kiállításig. Ennek munkafázisai: megszerzés, tisztogatás, leltározás, kartonozás, raktárrendezés. Ismerkedett a különféle leltárkönyvekkel és leltározással. Bemutattam azt a munkafolyamatot, amely a témaválasztástól a publikáció elkészítéséig tart. Szociális gondoskodásunk: a hallgatónak a múzeum tudott szállást biztosítani, ágyat, ágyneműt a Mezőgazdasági Technikum adott. Kedvezményes ebédjegyet is szereztünk a számára. A szorgalmas, szórahajló hallgató elérte célját. Az utolsó délután 2 óráig tartó vizsgaszerű beszélgetésből kitűnt: Nagy Veronkából jó néprajzos lesz, érdemes volt vele foglalkozni.

### 7. Fizetésem alakulása

A könyvem írása közben arra kértek, hogy szenteljek néhány sort annak a bemutatására, hogyan alakult a fizetésem a kezdettől nyugdíjaztatásomig. Bizonyára jó szolgálatot teszek ezzel a múzeumok történetével foglalkozó kutatóknak. Szerencsére a személyi okmányaim között megtaláltam őket, s így a kérést teljesíthetem. A dolog érdekessége az, hogy sohasem tudtam pontosan mennyi a fizetésem, amely az évek során a következőképpen alakult:

1950. IX. 1.	950,— Ft	1971. III. 1.	3293,— Ft
1951. I. 10.	1000,— Ft	1972. VIII. 1.	4104,— Ft
1953. I. 1.	1298,— Ft	1973. IX. 1.	4275,— Ft
1953. IX. 1.	1416,— Ft	1974. VIII. 1.	4466,— Ft
1955. IX. 1.	1534,— Ft	1975. I. 1.	4693,— Ft
1957. VI. 1.	1850,— Ft	1976. I. 1.	4930,— Ft
1959. V. 1.	2000,— Ft	1977. I. 1.	5220,— Ft
1962. V. 1.	2200,— Ft	1977. IX. 1.	5650,— Ft
1969. III. 20.	2698,— Ft		

Én azt hiszem, fizetésem alakulásából is látható, hogy ezen a szép, de küzdelmes pályán nem az anyagiak tartottak meg, hanem az az ügyszere- tet, amellyel városomat és környékét igyekeztem szolgálni.

### 8. Nyugdíjaztatásom

A 60. életévemet 1971. november 16-án töltöttem be. Miután, hála Istennek, teljesen makkegészséges voltam, a napi nyolcórás munka meg sem kottyant. Eszem ágában sem volt a nyugdíjaztatásomat kérni. De nem is értem rá ilyesmivel bibelődni, hiszen abban az időben lázban égettem, mivel akkor készítettem pusztai trilógiám befejező részét, a „Parasz-élet a Vásárhelyi-pusztán” című könyvem, Tudat alatt abban reménykedtem, hogy miután az orosházi múzeumot én szerveztem, szolgálhatok addig, míg az egészségi állapotom ezt megengedi.